

За пишним святом — знову будні,
Одноманітні дні й труди.
Так є, і так було завжди,
І так, мабуть, довіку буде.

Нікому не дано змінити
Безповоротний часоплин.
Ні революцій, ані війн
Не відвернути, не спинити.

То що ж лишається? А жити,
Одвікувати, дати плід...
І долі гудити не слід,
А знати слід і розуміти,

Що неповторні дні й літа
І кожна мить життя — свята.
